

της τοσοῦτον ἀφόρητον, ὥστε ἐπεθύμει νὰ ἔλθῃ ὁ θάνατος, ὅπως καταπαύσῃ τὴν ἀλγυδὸνά της καὶ τὴν συνενώσῃ μετὰ τοῦ φιλτάτου τέκνου της. Ἀλλ' αὕτη ἐσυλλογίζετο καὶ περὶ ἄλλου τινός—τοῦ συζύγου αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ ὁποίου πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἀπο-

εἶς τὴν θάλασσαν ἐν ἀγνοίᾳ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ; ἐτάφη ἄρ' ἔτι ὑπὸ τὰ παρωργισμένα κύματα; Ἀλλὰ καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας αὐτὸ μετὰ τοῦ κυνὸς ἀπώλετο. Οὕτως ἐπειδὴ δὲν ἤλπιζε νὰ ἴδῃ ποτὲ πάλιν τὸ φίλτατόν της τέκνον, τοῦ δὲ πλοίου βυθι-

χωρισθῇ· ἐσυλλογίζετο δηλαδὴ τὸ μέγεθος τῆς θλίψεώς του ἂν ἐμάνθανεν ὅτι καὶ αὕτη καὶ τὸ τέκνον τῶν ἀπωλέσθησαν! Ὁχι, (ἔλεγε καθ' ἑαυτήν) πρέπει νὰ ζήσῃ, ἂν ἦτο τοῦτο δυνατόν, ὅπως συντελέσῃ εἰς παρηγορίαν αὐτοῦ. Ποῦ δὲ ἦτο τὸ τέκνον της; Ἠδύνατο ἄρα κύμα τι νὰ τὸ ἐκτινάξῃ ἀπὸ τοῦ πλοίου

ζομένου, ἡ καρδιά αὐτῆς ἦτο πλήρης ὁδύνης· ἀλλὰ χάριν ἐκείνου, ὅστις ἠγάπα τὸ θυγάτριον, ὅσον καὶ αὐτή, ἡ δυστυχὴς μήτηρ προσκολληθεῖσα εἰς σανίδα τινὰ τοῦ βυθιζομένου πλοίου ἐπλεεν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Τοῦτο ἦτο τὸ τελευταῖον αὐτῆς καταφύγιον, ἡ μόνη ἐλπίς ζωῆς, ἣν ἐπιθυμοῦσα νὰ σώσῃ, χάριν τοῦ